

ната партийна организация на комунистическата партия не се изчерпва само с участието му при определянето съставите на Народния съд. Размерът на присъдите за всеки подсъдим се консултира и решава с последната дума на първия секретар на БРП/к/, в случая - П. Семерджиев, заедно с народния обвинител за Сливенска околия Петър Филипов и бившата партизанка Мара Енева.³¹ Сливенският народен съд в трите си състава /в хода на следствието се учредява и Трети състав/, издава общо 61 смъртни присъди,³² като само Втори състав от общо 41 присъди, издава 30 на смърт,³³ с което си спечелва печалната слава на рекордър. След произнасянето на смъртните присъди, през следващите два-три дни, осъдените са откарани с камиони извън града, където са разстреляни. Една група смъртници е изведена на запад от Сливен, край р.Тунджа и там са екзекутирани. Не след дълго в ОкК на БРП/к/ пристига съобщение от командването на разположените в Сливенския регион съветски войски, че в близост до техния лагер, проливните дъждове са изровили човешки тела. Настоява се да бъдат взети спеши мерки за по-дълбоко заравяне на труповете, а разстрелите да се извършват по-далеч от съветските лагери, за да не се приемат като съветско дело. Друга група осъдени на смърт са разстреляни в Стара планина, край шосето Сливен - Ичера и там дъждовете изравят плитко закопаните набързо човешки тела, останките от които дивите зверове разкъсват и разнасят. Екзекуциите на осъдените от Народния съд в Сливен често се съпътстват с жестокости, гаври и грабеж. Преди убитите да бъдат заровени в приготвените ями, убийците режат носовете и ушите на жертвите си, размазват кръвта по лицата си, в отделни случаи се отдават на мародерство, като изземват часовници, пръстени и други вещи.³⁴ Впрочем, тази потресаваща картина е позната и отпреди 9 септември 1944 г., само че с обратен знак, тогава престъпленията дори сеувековечават със снимки.

От есента на 1945 до лятото на 1947 г. в страната е установен плуралистичен режим с наличието на опозиционни партии, който обаче е лишен от възможността да се изяви пълноценно по известни причини - оказване на огромен натиск върху опозицията чрез създаване на сериозни пречки за осъществяване на реалната ѝ дейност. Преди появата на т. нар. "легална опозиция", представена от опозиционните политически партии, в цялата страна се разгръща нелегално съпротивително движение срещу новия режим. В Сливенския край още в първите месеци след 9 септември 1944 г. националистическите организации и движения - като градските и околовръстните секции на Съюза на българските национални легиони